Panti?nten met een onregelmatige follow-up onder anticoagulantie: hoe kan de huisarts de opvolging verbeteren?

Haio: LENDERS Evelyne , U.A.
Promotor: AVONTS Dirk
Praktijkopleider: TEULINGKX Anne

Context: Het opvolgen van patiënten onder orale anticoagulantia therapie of therapie met vitamine K- antagonisten (VKA) is een belangrijk onderdeel geworden van de huidige praktijkvoering in de huisartsgeneeskunde. Een strikte regeling en controle van een therapie met VKA is nodig. In de aanbeveling van Domus Medica wordt een interval tussen twee opeenvolgende bloedafnames van maximaal 4 weken voorop gesteld. Omdat uit verschillende studies blijkt dat deze controles niet regelmatig gebeuren, werd in dit onderzoek onderzocht wat de oorzaken hiervan konden zijn.

Onderzoeksvraag: De vraagstelling van dit onderzoek luidt: ?Wat zijn de oorzaken van een onregelmatige follow-up van patiënten onder therapie met VKA??. Het onderzoek werd in twee verschillende fases opgesplitst. Het eerste deel betreft een retrospectieve analyse, waarin twee groepen patiënten vergeleken worden. Is er een verschil in patiënten- of behandelingsgebonden kenmerken tussen beide groepen? Het tweede deel omvat een prospectief onderzoek aan de hand van enqu?tes.

Methode: In het eerste deel van dit onderzoek werden alle patiënten ingedeeld in twee verschillende groepen. De eerste groep bevat alle patiënten die op regelmatige tijdstippen controle bloedafnames lieten afnemen, de tweede groep bevat de patiënten die deze bloedafnames niet op regelmatige basis lieten doen. Deze twee groepen werden vergeleken op basis van alle verzamelde gegevens. Bij alle bekomen kwantitatieve resultaten werd in SPSS een independent T-test uitgevoerd. In het tweede deel van dit onderzoek werden de verzamelde gegevens met betrekking tot de oorzaken die regelmatige controles in de weg staan ?aangegeven door de patiënten in de vragenlijst- onderzocht.

Resultaten: Groep 1 bevat alle personen onder regelmatige opvolging, groep 2 bevat alle personen onder onregelmatige opvolging. We bemerken in de karakteristieken toch enkele grote verschillen in beide groepen. Mannen en jongere personen blijken in dit onderzoek beter regelmatige bloedafnames te doen. Alleenstaanden daarentegen doen dit niet. Patiënten die minder dan vijf jaar behandeld worden met VKA zijn in dit onderzoek allemaal slecht gecontroleerde personen. Hieruit blijkt dat indien personen langer behandeld worden, ze zich beter laten controleren en regelmatig bloedafnames laten doen. De compliantie in groep twee is ook significant lager bij personen die niet regelmatig controle bloedafnames laten doen. Personen met zeer frequente controles (1/week) vallen allemaal onder de groep van goed gecontroleerde patiënten. Niemand beweert minder dan ??n keer per maand op controle te komen. Dit zijn gegevens bekomen uit de vragenlijst. Ze zijn tegenstrijdig met de gegevens opgehaald uit het elektronisch medisch dossier, waarop de indeling van de groepen gebaseerd is. Er is geen significant verschil tussen beide groepen in de manier van het resultaat van de bloedafnames meedelen en het maken van een nieuwe afspraak.

Conclusie: Vijf redenen tekenen zich af, vanuit het standpunt van de patiënt, om een INR-controle uit te stellen. Het meest aangehaald is: de vorige controles waren ok, waardoor de nood aan een volgende controle minder urgent werd aangevoeld. De redenen voor een onregelmatige INR-opvolging kunnen een aangrijpingspunt zijn voor een vervolgonderzoek: kan het inspelen en aanpakken van deze oorzaken een verbetering van de INR-opvolging teweeg brengen?